

Nasza Poradnia

Gospodarcza - Prawna - Podatkowa

Z nowych ustaw podatkowych

Zmiana ustawy podatkowej od spadku

Nowem uporządkowaniem prawa podatkowego zmieniono wzgl. uzupełniono liczne ustawy podatkowe. Zmiany te będziemy omawiać w kilku następnych artykułach i rozpoczynamy dziś z zmianą **ustawy o podatku spadkowym** z dnia 16. 10. 1934 r., która weszła w życie z dniem 1. 1. 1935 r.

Dotąd byli małżonkowie i dzieci spadkodawcy wzgl. darującego (klasy podatkowej I) wolni od podatku od spadku i darowizny, jeżeli nabytek nie przekroczył 5.000 RM. Wyższy nabytek podlegał w całej mierze podatkowi. Obecnie nabytek osób klasy podatkowej I jest wolny od podatku do 30.000 RM i przy wyższym nabytku opodatkowana zostanie ta suma, która przekracza 30.000 RM.

Do klasy II zaliczano i zalicza się wnuków i dzieci tychże, dla których również spadki i darowizny do 5.000 RM były wolne od podatku. Obecnie ustalono granicę podatkową do 10.000 RM spadku. Również i w tych wypadkach oblicza się podatek dopiero od sumy, przekraczającej 10.000 RM.

Nie zmieniono sumy podatkowej, niepodlegającej opodatkowaniu 2.000 RM dla rodziców, dziadków, rodzeństwa i teściów i 500 RM dla reszty spadkobiorców i obdarowanych.

Bez względu na wysokość spadku jest przeżywający małżonek spadkodawcy wtenczas wolny od podatku, jeżeli po śmierci spadkodawcy żyją:

- 1) dzieci małżonka z małżeństwa z spadkodawcą i te dzieci, które mają prawo do tego jako przybrane, oraz ich dzieci,
- 2) jeżeli pod punktem 1) wymienione osoby nie żyją, lecz są spółdzone i przy urodzeniu znajdują się przy życiu,

albo jeżeli padły na wojnie albo zmarli wskutek odniesionego okaleczenia na wojnie lub w walkach dla idei narodowo-socjalistycznej.

Odpowiednio do klas podatkowych i stawek podatkowych obowiązują dotychczasowe przepisy z wyjątkiem, że dziadkowie wzgl. dalsi pradziadkowie klasy IV, która rozpoczyna się z 8 proc., włączeni zostaną do klasy III, w której stawka podatkowa rozpoczyna się z 6 proc. od nabytku do 10.000 RM.

By zapobiec uchyleniu się przed zapłaceniem podatku, ustanawia § 13 ustawy, że wszystkie korzyści majątkowe, które powstają w ciągu 10 lat (darowizny, spadki) mają być zliczone. Dla klas podatkowych I i II — małżonkowie, dzieci i wnuki jak ich potomkowie — daje ustawa o tyle ułatwienia, że korzyści majątkowe, które powstały przed 1. 1. 1935, nie będą zliczane.

Przepisy o długoterminowem odroczeniu, chroniące dłużnika podatkowego, które n. p. przy nabytku na podstawie spadku gruntu dopuszczały raty spłacania do 20 lat, odpadły. W miejsce ich weszły w życie ścieśniające zarządzenia §§ 127 ff rozporządzenia o daninach Rzeszy. W tem zarządzeniu postanawia się, że płacenie podatku i świadczeń pieniężnych zostanie odroczone, jeżeli ściągnięcie ich połączone jest z poważnymi trudnościami dla dłużnika podatkowego i pretensja odroczeniem nie została ukrócona. Odroczenie ma być dozwolone jedynie za oddaniem pewnej sumy zabezpieczającej i oprocentowania. Ustalonego schematu niema, przeciwnie, stosuje się regulowanie według poszczególnych wypadków i istniejących okoliczności.

Odszkodowanie za szkody spowodowane wypadkami politycznymi

Specjalne straty, które powstały poszczególnym osobom przez wypadki polityczne ruchu nacjonalsojal., mają być wyrównane kosztem ogółu, o tyle, o ile wyrównanie to w myśl zdrowego pojęcia ludzkiego konieczne jest do usunięcia niesłusz-

nej szkody. Spowodu tego wydał Rząd Rzeszy „ustawę o wyrównaniu obywatelsko-prawnych pretensyj“ z dnia 13. 12. 1934 r. ogłoszoną w dzienniku urzędowym Rzeszy.

Ustawa ta znajdzie zastosowanie, jeżeli zgłosi

się pretensję z takiej czynności, która stoi w związku z ruchem nacjonal-socjalistycznym i odnowieniem państwa, w drodze postępowania sądowego włącznie przymusowej egzekucji. Ustawa niema zastosowania do wypadków, które zdarzyły się po 2. 8. 1934 r.

Minister spraw wewnętrznych Rzeszy może odmówić dalszego traktowania pretensji w drodze prawnej albo oddać dalsze śledzenie zgłoszonych pretensyj uprawnionemu. Odmowa ministra spraw wewnętrznych ma ten skutek, że uniemożliwione zostanie dalsze śledzenie pretensji w drodze prawnej i przymusowe ściąganie. W takim wypadku rozstrzyga minister z dobrej woli, czy i jakie zarządzenia mają być zastosowane celem wyrówna-

nia straty oraz czy i jakiego rodzaju lub w jakiej wysokości ma być udzielone wyrównanie z funduszków państwowych.

O ile spór prawny zostanie załatwiony przez zastosowanie tej ustawy, zostaną koszty sądowe umorzone, zaś koszty pozasądowe znosi się między sobą.

Wszystkie pretensje, magące być wyrównane, a zgłoszone celem odszkodowania za wyrządzoną szkodę na ciele lub życiu, zdrowiu, wolności lub honorze, własności lub innem prawie, kredycie nabyciu lub dalszem powodzeniu, upadają, jeżeli nie zgłoszono ich w drodze sądowej przed uływem 31. 3. 1935 r. w sposób, nadający się do przerwania przedawnienia.

Wstęp na obcą posiadłość jest karygodny

Sprzeczek i karygodnych czynów winni współobywatele możliwie unikać. Jeżeli zaznajamiamy Czytelników gazety naszej z postanowieniami karnymi polnej i leśnej ustawy policyjnej w brzmieniu z dnia 31. 12. 1926 r. wzgl. z dnia 1. 6. 1931 r. w połączeniu z kodeksem karnym, to chemy tylko zwrócić uwagę na skutki karygodnych czynów.

Karą pieniężną do 150 RM lub aresztem do 3 dni ukarany zostanie ten:

- 1) Kto z pominięciem wypadków § 123 kodeksu cywilnego nie zejdzie z gruntu, na którym znajduje się bezprawnie, mimo wezwania uprawnionego lub mimo zakazu wstąpi na grunt w tym samym lub następnym dniu. Posiadłość nie musi być ogrodzona. Do zakazu uprawniony jest ten, którego prawo domowe zostało naruszone, wzgl. ten, który zastępuje właściciela prawa domowego w myśl jego woli (żona, syn i t. d.).

W myśl § 123 kodeksu karnego ukarany zostanie karą pieniężną wzgl. więzieniem do 3 miesięcy za naruszenie spokoju domowego, kto wtargnie do mieszkania, lokalu przedsiębiorstwa lub do ogrodzonej posiadłości obcej (podwórza, ogrodu), lub kto bezprawnie tam przebywa i mimo wezwania uprawnionego się nie oddali. Jeżeli uczynią to osoby, zaopatrzone w broń, to nastąpi kara pieniężna wzgl. więzienna do 1 roku. Ściganie nastąpi na wniosek. Cofnięcie wniosku jest dopuszczalne.

- 2) Kto bezprawnie na gruncie obcym jeździ konno, taczkami, prowadzi bydło, rżnie drzewo, obraca pług lub przechodzi przez rolę, której uprawa jest przygotowana, lub już rozpoczęta. Ściganie nastąpi jedynie na wniosek. Przeciwdziałający nie będzie ukarany, jeżeli do przekroczenia przepisów był spowodowany złą drogą, przeznaczoną do publicznego użytku, a połączoną tuż przy gruncie lub inną przeszkodą, napotkaną na tej drodze. (§ 8). Na dozorcę leśnego, który przestąpi grunt, by ścigać przekroczeń, niema to zarządzenie karne zastoso-

wania, gdyż nie przekracza on gruntu bezprawnie, lecz celem spełnienia służby. Za szkodę wyrządzoną tem jednakże odpowiada. Chodzenie po nieuprawnionej roli nie jest karygodne, lecz właściciel może jednak zakazać chodzenia po niej wzgl. wezwać do jej opuszczenia porówn. § 7). Zarządzenie karne § 9 ma zastosowanie tylko w tych wypadkach, które nie są uregulowane § 368 ust. 9 kodeksu karnego. Ma ono następujące brzmienie: „Karą pieniężną do 150 RM lub aresztem do 14 dni ukarany zostanie ten, kto nieprawnie jedzie, idzie, jeździ konno lub prowadzi bydło przez ogrodzie, ugóry winne, przez łąki przed ukończeniem sianokosu, uprawioną rolę lub taką rolę, łąki, pastwiska, zalesienia, które zabezpieczone są ogrodzeniem, lub których przekroczenie ostrzeżone jest znakami ostrzegawczymi, lub przez drogi prywatne, które również mają znaki ostrzegawcze.“

- 3) Kto bez należytego dozoru i zabezpieczenia puszcza bydło swoje (konie, krowy, świnie, kozy, owce, króliki, gęsi, kaczki, kury) poza ogrodzenie. Zarządzenie to może być zmienione zarządzeniem policyjnym. Wyższą karą, jaką poprzednio wymieniono, nie wolno grozić. Ukaranie nie nastąpi, jeżeli z uwzględnieniem okoliczności nie można przyjąć, że grozi niebezpieczeństwo uszkodzenia (§ 9). Zarządzenie to ma zapobiec uszkodzeniu płodów rolnych lub nieszczęśliwym wypadkom, powstającym przez wypuszczone bydło. Niekaralnym jest n. p. ten, który gęsi swoje puszcza do obcych stawów, jeżeli temsamem nie grożą znamionowane szkody.
- 4) Stróż, który puszcza bydło, oddane jego opiece, bez swego własnego dozoru lub pod dozorem niezdolnej do tego osoby (§ 10). Ukaranie nie nastąpi, jeżeli z uwzględnieniem okoliczności nie można przyjąć, że grozi trzeciej osobie niebezpieczeństwo uszkodzenia. W myśl § 12 karany zostanie karą pieniężną do 150 RM lub aresztem do 14 dni, kto nieprawnie pasie by-

dło na obcym gruncie. Kara niema zastosowania, jeżeli bydło przekroczyło tylko granicę obcego gruntu, na którym nie wolno paść, jeżeli stwierdzono, że przekroczeniu temu nie mogła zapobiec odpowiedzialna osoba (§ 12). Pasienie bydła na obcej posiadłości lub na wydzierżawionym gruncie własnym bez zezwolenia właściciela albo dzierżawcy jest niedozwolone. Samo przekroczenie granic obcej posiadłości nie podlega karze, lecz należy stwierdzić, że bydło rzeczywiście na tym gruncie pasiono.

Ukaranie grzywną od 5 do 150 RM lub aresztem nastąpi, jeżeli pasienie (§ 12) nastąpi na gruncie, którego przekroczenie wzbronione jest i oznaczone znakami ostrzegawczymi, na uprawionej roli, łąkach, w ogrodach, lesie, zalesiach, i brzegach kanałowych, jak również na gruntach leśnych pasienie koni i kóz (§ 13).

Kara pieniężna do 150 RM lub aresztem ukarany zostanie ten:

kto nieprawnie ścina lub skubie trawę albo inną paszę dla bydła na miedzach granicznych lub rowach, nieprawnie zrywa liście lub łamie gałązki z drzew, krzaków albo żywych płotów, o ile temsamem postaje szkoda, bezprawnie zbiera mierzwę z roli, łąk i t. d. (§§ 21 i 22), kto zabiera owoce z ogrodu, płody rolne lub inne wydajności rolne z ogrodów wszelkiego rodzaju, z roli, łąk, pastwisk, dróg lub rowów (§ 15).

Karę podwyższa okoliczność, jeżeli karygodne zabranie nastąpi:

- 1) przy użyciu przedmiotu lub wozu, nadającego się do zabrania większej ilości,
- 2) przy użyciu siekiery, piły, noży, łopaty lub podobnych narzędzi (kosy, kopaczki) lub, materiałów wybuchowych,
- 3) z zamkniętego terenu (n. p. ogrodzenia) za pomocą wspinania,
- 4) przez trzy albo więcej osób przy współudziale (§ 16).

Kara więzienia do 1 roku nastąpi, jeżeli czynności, wymienione od 1—4, poczynione zostaną przy posiadaniu broni z otoczonych terenów za pomocą wkradzenia się, t. zn. z gwałtownem otwarciem dojścia (n. p. rozgięcia płotów i t. d.) lub użyciem fałszywych kluczy lub narzędzi celem otwarcia wejścia do ogrodzonych miejsc. Jeżeli kradzież nastąpiła wspólnie przez 3 lub więcej osób, z posiadaniem broni, lub obwiniony ponownie dopuścił się kradzieży, należy zastosować karę więzienną od 1 tygodnia do 2 lat. (§ 18). Pozatem należy odebrać broń i narzędzia, które sprawcy mieli przy sobie.

Temi samymi lub podobnymi karami grozi się tym, którzy bezprawnie używają pozostawione na polu narzędzia rolnicze, uszkadzają lub zanieczyszczają obce drogi prywatne, usuwają słupy, kamienie lub podobne znaki ostrzegawcze, służące do odgraniczenia, zamknięcia lub odmierzenia gruntów lub dróg i t. d. (§ 26).

Ustawa dot. zaniedbania płacenia podatków

Dodatki karne za niepłacenie podatków: państwowego, krajowego, gminnego i związków gminnych.

Rząd Rzeszy postanowił ustawę, dotyczącą zaniedbania płacenia podatków, którą opublikowano w Dzienniku Ustaw (Reichsgesetzblatt — Teil I. Nr. 137 z 29. 12. 1934). Jeżeli płacenie podatku, który miał być uregulowany po 31. 12., nie nastąpi w terminie, powstaje z dniem nieuiszczenia podatku jednorazowy dodatek (dodatek za zaniedbanie płacenia). Nie nastąpi zapłacenie podatku, który miał być uiszczony przed 1. stycznia 1935 do 31 stycznia 1935 r., dochodzi z upływem 31. stycznia 1935 również jednorazowy dodatek. Dodatek za zaniedbanie płacenia podatku znajdzie zastosowanie na sumy, z którymi zalega dłużnik podatkowy na podatkach państwowych, krajowych, gminnych i związków gminnych. Na inne sumy, przede wszystkim na dodatki, odsetki, dodatki od zaniedbania płacenia, grzywny i koszty, określone w § 168, ustęp 2, roz-

porządzenia Rzeszy o daninach, niema dodatek za zaniedbanie zapłacenia zastosowania. Dodatek wynosi 2 proc. zaległego podatku. Do obliczenia dodatku zaokrągla się zaległy podatek na pełne 10 RM od dołu. Przytem zlicza się więcej sum podatkowych tylko wtenczas, jeżeli dotyczą tylko jednego rodzaju podatku i w jednym i tym samym dniu były płatne. Przeciwnie zażądaniu podatku za zaniedbanie płacenia podatku przysługuje tylko zażalenie. Minister finansowy Rzeszy może w drodze administracyjnej dopuścić, że z uwzględnieniem okoliczności odstąpi się od ściągnięcia wymierzonego dodatku. Dopóki minister finansowy Rzeszy nie zrobi użytku z tego uprawnienia, mogą rejencje krajowe poczynić zarządzenia odpowiednio do tych podatków, które mają być ściągnięte przez władze krajowe, gminne i związków gminnych.

Odsetki za zwłokę nie będą ściągane za czas od 1. stycznia 1935 r. od podatków państwowych, gminnych i związków gminnych. Dodatków, za zwłokę odsetek za zwłokę, które przypadają za czas przed 1. stycznia 1934 r., nie ściągają się przy podatkach państwowych, krajowych, gminnych i związków gminnych.

To nie dotyczy dodatków za zwłokę, które zalegają w myśl „Reichsfluchtsteuergesetz“. Zwrot dodatków za zwłokę i odsetek nie nastąpi. Odsetek za odroczenie nie ściągają się przy podatku dochodowym, obywatelskim, korporacyjnym, obrotowym, gruntowym, przemysłowym i czynszu mieszkani-

wego za czas od 1 stycznia 1935. Przy innych podatkach państwowych, krajowych, gminnych i związków gminnych ściągają się odsetki za odroczenie, o ile władza podatkowa nie zezwoli w poszczególnym wypadku na bezprocentowe odroczenie. Wysokość odsetek ustanawia władza podatkowa z uwzględnieniem każdorazowego położenia poszczególnego wypadku. Odsetki za przedłużenie za czas od 1. stycznia 1935 nie będą ściągane. Państwo, kraje, gminy i związki gminne nie płacą za czas od 1. stycznia 1935 odsetek podatkowych (ani przy zwróceniu lub wynagrodzeniu, ani też przy złożeniu gotówki).

Kupno koni

Pytanie: Przed 8 dniami kupiłem od handlarza konia po zapewnieniu, że jest on bez wad i że handlarz przyjmie konia spowrotem, jeżeli okaże się jakikolwiek błąd. Po trzech dniach wykazała się martwota. Weterynarz, którego natychmiast zawezwano, stwierdził chroniczną niewyleczalną martwotę. Handlarz wzbrania się odebrania spowrotem konia z tem uzasadnieniem, że koń u niego nie kulał. Czy mogę zmusić handlarza do odbioru konia i zwrotu kosztów i w jakim czasie?

Odpowiedź: Jeżeli handlarz zapewnił Panu nieistnienie wad i zobowiązał się do odbioru konia po wykazaniu się błędu, to ma Pan prawo do unie-

ważnienia kontraktu kupna. W ciągu 6 tygodni, licząc od dnia zgłoszenia, może Pan skarżyć o zmianę. W tym procesie musi weterynarz udowodnić, że chroniczna martwota u konia napewno istniała już przed kupnem tegoż. Na większe jeszcze powodzenie w procesie mógłby Pan liczyć, gdyby Pan udowodnił, że handlarz konia kupił z wadą i istnienie tejże zamilczał. Ponieważ chroniczna martwota nie jest wyleczalna i wartość konia na tem poważnie traci, musi handlarz konia wziąć spowrotem. Dalej musi on Panu zwrócić cenę kupna wraz z procentem i kosztami, powstałe przez żywienie, badanie lekarskie i pielęgnację.

Wiadomości gospodarcze

Statystyka zagród dziedzicznych w Rzeszy

Na mocy spisu gospodarstw rolnych z roku 1933, który to spis podany jest przez Urząd Statystyczny Rzeszy w najnowszym zeszycie „Wirtschaft und Statistik“, istnieje na terenie Rzeszy około 845 000 zagród dziedzicznych. Liczba wszystkich gospodarstw rolnych i leśnych o obszarze ponad 7,5 ha wynosi 3 milj. A więc około 28 proc. gospodarstw należy do zagród dziedzicznych, podczas gdy 2,2 milj. albo 81 proc. leży pod przewidzianą ustawą wielkością zagród (ogółem 7,5 ha) i 27.000 wielkich gospodarstw, a więc 1 proc., które leżą ponad wielkością przewidzianą (125 ha). Obszar, należący do zagród dziedzicznych, obejmuje około 17 milj. ha, czyli 42 proc. ogólnego obszaru gospodarki rolnej. Do tego obszaru należy dodać 800.000 ha, które zostają zagospodarowane przez zagrody dziedziczne jako obszar wydzierżawiony. Nieobjęty ustawą o zagrodach dziedzicznych obszar wynosi około 56 proc. czyli 23 milj. ha, z czego 15 milj. ha przypada na wielkie gospodarstwa rolne i leśne, a 8 milj. ha na gospodarstwa małe o obszarze mniejszym niż 7,5 ha.

Ograniczenia dewizowe we Włoszech

Korespondent działu politycznego „Financial News“ podaje ze źródeł miarodajnych, że w następnym miesiącu należy oczekiwać przedsięwzięcia kroków na drodze do stworzenia

międzynarodowego kartelu węglowego. Po ratyfikowaniu polsko-angielskiego porozumienia węglowego poczyniono próby spowodowania innych państw do podobnych układów.

Reorganizacja górnictwa węglowego w Belgii

Reorganizacja belgijskiego górnictwa węglowego jest już na ukończeniu. Producenci węgla porozumieli się ostatecznie co do organizacji „Office National du Charbon“, która to organizacja zastąpi dotychczasowy „Comptoir du Charbon“. Nowa organizacja będzie miała formę spółdzielni, mającej za zadanie ograniczenie pod kierownictwem rządu belgijskiego produkcji węgla według zdolności konsumpcyjnej rynku wewnętrznego oraz rynków zagranicznych.

Na drodze do stworzenia międzynarodowego kartelu węglowego

Wprowadzone w grudniu 1934 r. ograniczenia dewizowe przewidują rozciągnięcie obowiązku rejestracji zobowiązań wobec zagranicy również na przedstawicieli zagranicznych firm we Włoszech, o ile zakupują dewizy w celu przekazania zagranicę równowartości za sprowadzone towary. Pozatem przedstawiciele firm zagranicznych muszą zgłosić również swe wierzytelności w Banku Włoskim, który może zażądać ustąpienia mu tych wierzytelności.